Anul VIII.

Functionarii comunelor cari nu vor preda gazeta la adresă, vor fi dați judecății.

Martie 1934

Cercul

Foaia Partidului Național-Țărănesc din Vâlcea

Apare odată pe lună, sub conducerea unui comitet

Abonamentul anual lei 20

Redacția și Ad-ția, la Clubul Partidului
Strada Știrbei-Vodă, No. 2, R.-Vâlcea

Viața politică

Pe când guvernarea liberalilor se arată pe zi ce trece tot mai slabă și mai nepricepută, ba chiar primejdioasă prin sectarismul și tendenționismul legiuirilor aduse, partidul naț. țărănist și-a înmiit puterea prin fuziunea cu part. d-r. N. Lupu și prin clarificarea din organizațiile ardelene.

Această reîntregire naț. țărănistă va însemna moartea nu numai a actualei guvernări ci și a strigoilor politici căci iată ce se întâmplase:

In lipsa totală de pregătire pentru a conduce și a răspunde repede și cu folos greutăților pe care fiecare zi le pune în calea guvernului, toți necăjiții nemulțumiți cu soarta lor și neputincioși să vadă cauza răului, îl aruncau în spatele democrației, adică a sistemului de a se conduce poporul prin aleșii săi. Conducerea poporului sau democrația și guvernarea prin partide, și după programe, ajunsese țapul ispășitor pentru relele zilei:

Criză economică, financiară, ilegalități, corupție, etc.

Dar dacă această judecată a unora desigur falșă, era o simplă părere de moment și deci trecătoare, erau însă unii foști șefi de guverne, foști miniștrii în guvernări trecute cari se dovediseră lipsiți de calitățile cerute conducătorilor și lipsiți prin concepțiile și mentalitatea lor de vreun rost în politica țării, niște scoși la reformă, cari voiau să pescuiască în apă tulbure. . . . . .

Voturile țării îi scosese la mal cum scoate apa la țărm toate murdăriile. Odată scoși la mal, au fost duși pe linia moartă, de unde trenul lor nu va mai porni niciodată. Trebuie să nu mai pornească! Totuși rataștii politici nu se dau bătuți și, rămași singuri fără partide și fără idei, se cred ursiți să facă pe dictatorii cari să ne scape de marasmul momentului. De ce n'a salvat țara d-l Argetoianu și Goga când erau la guvern?

Această luptă a maimuțelor dictatori, contra partidelor, era oarecum susținută și de slăbirea acestor partide prin fărâmițarea în grupuri și prin irosirea zadarnică a capacităților, adică a bărbaților de seamă.

Să nu uite lumea că tot progresul și binele de care se bucură azi s'a câștigat în timp de o sută de ani, adică exact de când popoarele s'au condus de către oamenii ajunși la conducere prin votul mulțimilor deci prin acei delegați cari purtau în toată ființa lor nevoile mulțimii.

Cei ce se schimbă la conducere în regimul democratic sunt fii ai țării organizați sau grupați în partide politice, cerând puterea pentru a înfăptui programul partidului din care fac parte. Partidul politic este un organ de înfăptuire, de realizare; el vrea să-și traducă în fapt gândurile sau soluțiile din programul său. Ca atare un partid politic este cu atât mai puternic cu cât are mai puternice rădăcini în popor, adică cu cât poartă în programul său gândul bun și luminat de a aduce alinare cât mai multă nevoilor mulțimii populare.

Pentru a putea face binele celor mulți, partidul are nevoie să fie alcătuit din cât mai mulți oameni de valoare căci numai prin sforțări comune se pot atinge rezultate mari.

Dacă partidul naț. liberal nu poate corespunde zilei și promisiunilor din alegeri, este pentrucă membrii săi conducători nu sunt însuflețiți sincer de grija celor mulți, și pentrucă sunt prea puțini în acest partid oamenii cunoscători ai problemelor actuale.

Partidul naț. țărănesc, dela începutul său și în vecii duratei sale, a fost și va fi partidul mulțimii dela sate care înseamnă însăși Țara; a fost și va fi, după cum arată programul expus de șeful nostru d. Ion Mihalache, muncit numai de gândul de a da acestei țărănimi și lumii umile dela orașe, dreptul de a trăi o viață mai omenească și a nu mai avea aparența unor desmoșteniți în folosul unor clase restrânse de profitori economici.

Ziua de 11 Martie a fost o zi de sărbătoare pentru țară și partidul naț.-țărănesc s'a reîntregit prin contopirea în rândurile sale a partid. țărănesc al d-lui d-r N. Lupu.

Din acest moment, cu puteri mărite, partidul va cuceri mult mai repede puterea pentru înfăptuirea programului cerut de vremile de azi. Democrația la noi n'a fost practicată ca să poată arăta măsura puterilor sale.

Democrația țărănească deabia azi se îndrumează pe drumul ei firesc având la cârmă mintea clară și cumpănită a lui Ion Mihalache dârzenia doctrinară lui Iuliu Maniu și bunătatea sufletului cald și generos al d-r N. Lupu. Românul crede în misticismul numărului Trei.

Acest triumvirat a spulberat năluca dictaturilor când, pe bună dreptate, prin telegrama înaintată M. S. Regelui, d-l Ion Mihalache spunea: „Maiestate, de azi punem în serviciul Tronului și al țării cel mai puternic organism politic ce-a cunoscut România modernă.“ Noroc și ceasul bun grăește-o țară'ntreagă!

D.

Răspuns la.. un răspuns

BCU Cluj / Central University Library Cluj

D-l Emil Răuț răspunde prin foaia „Tineretul liberal“ obiecțiunilor pe cari le-am formulat împotriva doctrinei literalismului economic [1]).

Ar fi fost de așteptat din partea unui președinte de grupare politică — cum este D-sa —, o apărare documentată și convingătoare a doctrinei liberalismului, pe care se întemeiază partidul liberal în acțiunea lui. In numărul prim al foi „Tineretul liberal“, d-l Răuț și prietenii d-sale afirmaseră, doar, că unul din rosturile acestei grupări este și apărarea doctrinei.

Firesc era să așteptăm dela d-sa, să ne demonstreze: a) că actuala criză nu-i cum am afirmat eu, o consecință firească a aplicării doctrinei liberalismului în viața economică; b) că partidele cari combat doctrina și o părăsesc, greșesc; c) că omenirea nu poate lecui criza și nu-și poate croi o soartă mai bună, decât prin respectarea doctrinelor liberale.

Dar d-l Rauț și-a satisfăcut această sete de orientare politică a tineretului, a crezut — probabil — că 'n Vâlcea sunt numai tineri naivi, cari pot crede tot ce afirmă d-sa. Consecvent cu această credință, ia o atitudine îndrăsneață: mă insultă, îmi tăgăduește dreptul de a discuta aceste probleme și apoi încearcă să dea și un răspuns criticei mele.

Iată ce spune în acel răspuns:

a) Criza din România nu-i urmarea firească a aplicării liberalismului economic, ci e consecința jafului practicat de național-țărăniști în cei $3^1/_2$ ani de guvernare.

b) Național-țărăniștii au fost mai ortodocși decât liberalii în aplicarea doctrinei liberalismului economic.

c) Liberalii au aplicat intervenționismul de stat și au susținut autarhia economică.

Din cât se vede nici o susținere a doctrinei liberalismului economic. A abandonat lupta pe acest teren, dela prima ciocnire cu adversarii. Ba încă, afirmă, că cei mai teribili adversari ai liberalismului sunt, intervenționiștii și autarhicii, adică liberalii. Păcatul apărării acesfei doctrine, revine partidului național-țărănesc! Și tot el poartă ponoasele crizei.

Dacă ar fi să am convingerea că d-l Răuț e de bună credință în aceste afirmații, m'ași cruci de atâta simplitate, la un conducător de grupare. Cum? Criza din România e provocată de național-țărăniști? Nu cumva tot național-țărăniștii români au provocat criza în toate țările lumii?

Câtă lipsă de scrupul și de bună credință!

Național-țărăniștii au fost mai ortodoxi în respectarea liberalismului economic, decât liberalii?

Să-și reamintească d-l Răuț de

1) A se vedea articolul „Orientarea politică a tineretului“. Cercul No. trecut.

vremea când lupta alături de noi, în contra cametii, de vremea când reproducea cu sfinţenie, opiniile din discursurile mele. Nu era aceia o luptă de înfrânare a libertăţii de exploatare pe care o practicau băncile şi samsarii, sub ocrotirea guvernului liberal? Cine a redus, prin lege, dobânda dela 25% numai la 14%, 4% şi 1%? Liberalii ori naţional-ţărăniştii? Guvernele naţional-ţărăniste au respectat la început libertatea şi iniţiativa proprie, dar numai în procesul producţiei şi gândirei, fiindcă pe atunci le respecta umajoritatea popoarelor. Dar când au observat că libertatea în producţie are ca urmare supraproducţia şi criza, au simţit nevoea să intervină şi 'n acest proces; să dirijeze producţia după posibilităţile plasamentului avantajos. Prin această atitudine, naţional-ţărăniştii fac dovada că înţeleg nevoile momentului şi se orientează după ele.

Oare e greu de văzut că toată lumea se orientează către această ideie, a dirijării producţiei după nevoile consumului?

Conferinţa economică mondială a recomandat astăvară la Londra restrângerea producţiei cerealelor în America şi Australia cu anumite cote. Nu este aceasta un început de dirijare a producţiei?

Nu mai pomenesc de experienţele pe cari le fac astăzi — în această privinţă — cele mai înaintate popoare din lume.

Dar d-l Răuţ nu vede, nu aude. Ba încă, dela înălţimea *titlului său academic şi a competinţei sale*, are curajul să ironizeze pe cel care a emis la Câmpulung această părere: pe d-l Ion Mihalache.... Învăţătorul....

Mă surprinde şi inconsecvenţa d-lui Răuţ şi tupeul cu care se adresează oamenilor.

Il ştiam mai modest, cu mai mult bun simţ, mai serios şi mai obiectiv.

Ce anume i-o fi schimbat firea?

Să afle, însă, a) că pe mine, tonul semeţ al d-sale nu mă jicneşte; b) că agăţarea d-sale de două cuvinte greşit culese, la tipar, o socotesc copilărească şi mă face să zâmbesc pe cenuşă unei iluzii; c) că insultele cu cari mă copleşeşte, mă uimesc. Ştiu că n'a trăit prea mult la periferia oraşelor.

De ce se 'nfurie d-sa, ca taurul în arenă, când se fac aluzii la statornicia convingerilor politice şi la dezinteresarea cu care şi le apără? Ii este teamă că această meteahnă îi ştirbeşte creditul?

D-le Răuţ! Ca fost profesor al d-tale într'o vară şi ca iniţiator ai primilor paşi pe care i-ai făcut în politică, îmi permit şi acum un sfat, cu toate că ne-ai trădat: îmi permit să-ţi recomand mai multă obiectivitate, pătrundere şi bună credinţă.

Află că adeziunile şi simpatiile tineretului cult, care-şi caută drumul, se obţin numai prin puterea adevărului şi eleganţa atitudinei.

Iosif Andreescu

Lucrări de Primăvară

A venit primăvara. Zilele cresc. Soarele destramă norii plumburii. Inmugueresc pomii. Omătul începe să se topească. Câmpul înverzeşte. Păsările călătoare se întorc. In revărsatul zorilor ciocârlia se înalţă veselă în slavă, vestind o nouă viaţă.

Sămânţa şi semănatul.

După ce şi-a ales cu triorul seminţele, plugarul îşi pregăteşte plugul şi grapa pentru ca să înceapă semănatul culturilor ce se pun în mustul omătului.

Orzul, mazărea şi ovăzul se seamănă în arătură adâncă, făcută de cu toamnă şi întoarsă subţire în primăvară. Porumbul se seamănă mai târziu, când vremea s'a încălzit şi frica de îngheţuri a trecut.

Seminţele trebuesc alese şi sulfatate. Piatra vânătă omoară de pe boabe ciuperca tăciunelui, care produce multă pagubă şi amărăciune agricultorului, căci de multe ori spicele atinse de tăciune ajung până la 30—40%.

Când timpul s'a mai încălzit se seamănă lucerna în arătură foarte adâncă de toamnă, Semânţa de lucernă semănată primăvara, e bine să fie amestecată cu orz sau ovăz, ca să ferească lucerna, care e foarte plăpândă când răsare, de vânturile uscate şi de animalele care păscând-o ar scoate-o din rădăcini.

Grăpatul.

Peste fâneţele naturale şi semănate, e bine ca în fiecare primăvară să se treacă cu grapa, care împrăştie muşuroaiele cârtiţelor, aeriseşte rădăcinile plantelor şi provoacă înfrăţirea ierburilor. Rău este obiceiul că se scot vitele la păscut înainte ca iarba să se fi întărit. Di această cauză iarba este scoasă din rădăcini, sau afundată în pământ de copitele vitelor şi mai târziu vitele nu mai au ce paşte. Câmpul pare ars ca de para focului. E bine ca vitele să le scoatem la păscut după Sf. Gheorghe.

Dacă primăvara e secetoasa să dăm o grapă, sau chiar două, semănăturilor de grâu, orz şi ovăz de toamnă, când ele sunt bine înrădăcinate. Grapa rupe scoarţa pământului, plantele capătă aer la rădăcină şi apa nu se pierde. După o săptămână dela grăpat, semănăturile cresc parcă o mână nevăzută le-ar trage din pământ.

Prăşitul.

La timpul potrivit. se prăşeşte şi se răreşte porumbul. Prima praşilă trebue făcută când porumbul are trei frunzuliţe. Tă nu lăsăm să treacă vremea primei prăşile, căci dacă buruienile năpădesc porumbul, el se îngălbeneşte, se pipernicește şi, cu toată prăşila de mai târziu recolta va fi slabă. Sistemul de a răriţa pământul în spinari, pentru ca apoi pe fundul şanţurilor să semănăm boabele de porumb, este recomandabil. Plantele vor avea umezeala asigurată primăvara. La a doua şi a treia prăşilă pământul se nivelează.

Plivitul.

Când semănăturile au mai crescut, se plivesc buruienile, pentru ca holdele să fie curate. Pălămida şi scaeţi trebuesc tăiaţi chiar de două ori. Secara trebue secărită, smulgând-o dela pământ, căci ea e considerată ca corp străin la vânzarea produselor.

Cultura nutreţelor.

Să ne îngrijim de nutreţul vitelor. In acest scop vom face semănături de lucernă, trifoi, borceag, porumb verde de nutreţ, etc. In obişnuinţa sătenilor trebue introdusă cultura sfeclei de nutreţ, pentru hrănirea vacilor, cari îşi vor îndoi cantitatea zilnică de lapte.

Şi ce venituri şi-ar asigura sătenii din apropierea marilor oraşe, dacă ar da mai multă grije şi altor ramuri ale agriculturii (pomăritul, legumăritul, lăptăritul, albinăritul şi altele) care sunt uşoare şi aducătoare de venit, împlinind, de multe ori, pierderile ce avea cu cultura cerealelor.

Rânduirea culturilor.

E bine ca gospodarul să-şi aranjeze toate culturile din câmp într'un anumit plan, aşa încât să urmeze o regulă anumită, grâu după leguminoase (păstăioase: mazăre sau fasole), orez şi ovăz după prăşitoare (cartofi, porumb, etc.).

Gospodarul bun în afară de lucrările pe care le face în câmp, are grijă şi de cele din jurul casei.

Grădina casei.

Şi sapă grădiniţa, unde îşi pune zarzavaturile necesare gospodăriei şi nu lasă nici un colţişor pe lângă casă nefolosit, căci nu e nimic mai urît decât să vezi curtea plină de buruieni, de bălării în care îşi fac cuib toate insectele şi boalele, cari atacă plantele şi sănătatea oamenilor.

Să nu lipsească din grădiniţă nici unui gospodar 2—3 răzoare de ceapă, pătrunjel, mărar, morcov, păstârnac, un locuşor pentru varză, ardei, etc. Când acestea incep să producă, ele sunt de mare folos gospodarului căci, fără cheltuială, el are zarzavatul necesar, care contează mult pentru punga micului plugar, în afară de aceia că o grădiniţă frumoasă, lângă casă, e o podoabă a gospodăriei.

Grădina de zarzavat, după ce s'a răsădit şi semănat, e de aproape îngrijită, plivită de burueni şi prăşită ca să fie totdeauna curată, iar pe timp secetos avem grije de stropitul ei cu apă, care a stat o zi în butoiu în căldura soarelui.

Pământul unde vin semănate zarzavaturile să fie săpat din toamnă, pentru ca brazdele să fie frăgezite de gerul iernii şi să înmagazineze toată apa din topirea zăpezilor.

Grădina de flori.

Nu trebue să lipsească de lângă casa gospodarului bun o mică grădiniţă de flori, fiindcă nimic nu împodobeşte mai frumos o casă şi nu-i dă o înfăţişare mai plăcută ca florile. Câteva ronturi sau brazde cu trandafiri, busuioc, creiţe, garofiţe, ochiul boului, etc., crescute în faţa casei, o fac mai arătoasă şi dovedeşte oricui că acel care le cultivă are un gust ales. Şi doar din fire Românului îi plac florile.

Pomii.

La o parte a casei trebuie să avem livada de pomi roditori; 2—3 peri, 2—3 meri, câţiva pruni, 2—3 nuci, caişi, cireşi, vişini, gutui, din varietăţi alese, cumpăraţi dela cele mai bune pepiniere. Cine nu-i are, trebuie să-i planteze. Gropile se fac din toamnă, de 1 m. adâncime şi 1 m. lărgime la gură. Primăvara plantatul pomilor se face îndată după desghieţ.

Pomii se plantează la distanţe diferite: nucii la 12 m., perii şi merii la 6—8 m., caişii, piersicii, cireşii, vişinii la 6 m. Desigur că va trebui să facem o deosebire între pomii pitici, mijlocii şi înalţi.

Omizile

Pomii cari au fost curăţiţi iarna de cuiburile de omizi, dacă primăvara ele se ivesc, căutăm să le distrugem. Când sunt cărăbuşi mulţi, îi strângem dimineaţa pe rouă, scuturând pomii, turnând gaz peste ei şi le dăm foc, ori îi îngropăm în pământ, dupăce i-am strivit.

Pomii sunt curăţiţi primăvara. Trunchiul îl spoim de jos până la înălţimea de 1 m. cu var, ca să distrugem ouăle de insecte. Ca să nu se urce omizile, gospodarii buni înfăşură trunchiul pomilor cu o funie de paie, pe care o ung cu păcură şi insectele şi omizile se opresc aci.

Pe timp secetos udăm pomi la rădăcină, după ce săpăm pământul şi îi dăm forma de strachină.

Lucrul principal e ca plugarul să aibă grădina de legume, de flori şi de pomi închisă şi ferită mai ales de umbletul păsărilor de curte, căci „unde-i găină nu-i grădină“.

Nu voiu stărui asupra lucrărilor din vie, fiindcă viticultorul este mai luminat, cu cunoştiinţe practice mai temeinice şi ştie când şi ce lucrări să dea viţei.

Gândacii de mătase

O îndeletnicire frumoasă şi care ar putea să dea de lucru sătenilor noştri, este creşterea viermilor de mătase, care se fac tocmai în timpul primăverii, când e mai puţin de lucru la câmp.

Pentru aceasta este nevoie ca, în livada de pomi, pe marginea grădinei de legume, pe marginea drumurilor şi a şoselelor satelor, să se planteze cât mai mulţi duzi, cari dau frunza trebuitoare la hrana viermilor. Creşterea viermilor de mătase ar putea aduce unui sat de 2—300 de familii peste 1.000.000 lei anual. Nu am mai plăti pe mătasea străinătăţii atâtea milioane de lei pe an, ci ar rămâne în ţară aceşti bani. Ministrul Agriculturii se ocupă în deaproape de creşterea viermilor de mătase, aducând sămânţă, pe care o împarte prin Camerele Agricole şi făcând o întinsă propagandă pentru întinderea mătăsăritului la sate.

Vitele

In ce priveşte vitele, avem grijă să supraveghiem de aproape pe cele fătătoare, să ferim de frig miei, viţeluşii, mânjii, purceluşii şi să dăm hrană bună la mame, fân de bună calitate, puţină uruială ori grăunţe.

Gospodina casei va îngriji de clocitul păsărilor, căci creşterea păsărilor aduce câştig micilor plugari, mai ales în apropierea oraşelor.

Puii trebuiesc bine hrăniţi şi apăraţi contra frigului şi a ploilor reci.

Către sfârşitul primăverii se coseşte trifoiul şi lucerna (prima coasă) se usucă şi se face fân.

In a doua jumătate a lunii Mai se sfârşesc lucrările cele mai grele la câmp. Urmează apoi o perioadă de aproape o lună şi jumătate când culturile, sub înrâurirea căldurii şi a lucrărilor date, se desvoltă şi cresc. Intrăm în vară. Trebuie să avem grije să reparăm maşinile şi uneltele, în vederea secerişului, a trierului, etc. Nu vom uita nici curăţitul şi reparatul magaziilor, în care vom depozita produsele. (Din calend. plug. 934).

Sfaturi

Strugurii pot fi folosiţi ca doctorie când sunt bine copţi şi sunt mai ales din cei albi cu pielica subţire.

Se pot mânca două, trei kg. şi chiar mai mult pe zi.

Sunt buni pentru persoanele slabe sau anemice, întărind corpul.

Bolnavilor de rinichi şi celor ce sufăr de constipaţii le folosesc mai cu seamă pentrucă pornesc udul şi silesc stomacurile leneşe să lucreze.

BĂI în Casă.

Baie de tărâţe de grâu împotriva mâncărimii de piele sau eczemei. Intr'un săcuşor se pune 2 kg. tărâţe de grâu şi se fierb în 4-5 litri de apă. După aceia se toarnă această apă în apa din bae.

BAE CU MUŞTAR.

Impotriva răceilor şi-a guturaiului se face bae la picioare din apă caldă cât se poate suferi şi în care s'au pus câteva linguri de făină de muştar.

Se ţine acoperit ligheanul cu o pânză să nu iese tăria muştarului. Bolnavul stă cu picioarele în baie până roşesc bine.

(Din Calend. gospod. 934).

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Guvernul liberal venit la putere, s'a pus să distrugă tot ce făcuseră naţ.-ţărăniştii, numai din patima ce-o au în bojogi. Astfel *Comisariatul grâului* care reuşise să menţină preţul grâului îndoit faţă de preţurile din străinătate, a fost desfiinţat şi fondul de 600 milioane a fost întrebuinţat la alte scopuri.

Dar iată că n'au trecut nici două luni dela desfiinţare şi preţul vagonului de grâu a scăzut cu opt mii de lei. Păcat neiertat faţă de munca ţărănimei care rămâne nerăsplătită.

Atacat în gazetele noastre şi în parlament guvernul cu inima strânsă şi-a recunoscut greşala şi *a reînfiinţat* din nou comisariatul grâului.

In două zile s'a urcat grâul cu două mii de lei la vagon. E bine şi mai târziu decât niciodată.

Totuşi liberalii, în lipsă de pricepere, să nu facă experienţe pe socoteala ţării.

* * *

DIN JUDEŢ

Din multe părţi ale judeţului ni se aduc zilnic la cunoştinţă plângeri, că unii din oamenii noştri sunt purtaţi pe drum, închişi, bătuţi şi înjuraţi pentru motive inventate de oamenii liberalilor.

C-tin Mărăcine din Căzăneşti a fost purtat pe drum nouă zile în şir, bătut şi închis trei zile pe gerul din Ianuarie în arestul poliţiei R.-Vâlcea, cu ferestrele închise, pe motiv că ar fi vorbit de I. Gh. Duca.

De atunci încoace, nu e săptămână să nu fie închis o zi şi bătut de jandarmi *din îndemnul liberalului Iştfan din Mihăeşti*, care îşi închipue că mai este încă agent secret.

Domnul Prefect este rugat să ia măsuri pentru înfrânarea patimilor. Poliţia şi Jandarmii au altceva mai bun de făcut.

* * *

Ocnele-Mari.

Am promis în numărul trecut că vom revenì asupra celor denunţate.

Ne ţinem de cuvânt.

Ştirile ne sunt furnizate de cei ce-au dat concurs liberalilor în alegeri, dar au fost păcăliţi.

Din toată ceata de bătăuşi din zilele de alegeri, liberalii nu au putut căpătul până acum decât câţiva. Intre aceştia, în primul rând fripturiştii: *Alexandru Rădulescu-Gânju*, nefiind post bugetar, pentru el, primeşte câte-un mic bacşiş din lefurile celorlalţi slujbaşi ai primăriei, atât cât îi ajunge pentru aperitive şi *Nae Stăncescu-Pisică*, ocupă deocamdată postul de cassier, dar cu leafa micşorată pentru împăcarea altor flămânzi şi însetaţi, cari zadarnic vor aşteptà să fie săturaţi.

In poliţie au fost numiţi până acum patru, prin înlocuirea celor cu drepturi câştigate. Unul din ei, se spune, că are o condamnare; iar altul n'a făcut armata, *fiind dispensat*. Şcoala n'a urmat-o decât două clase, aşa că se pune întrebare celor ce l-au numit: *Ce măsuri înţeleg să ia contra celor ce au recurs la acte false* şi al. II, *de ce au numit în funcţiune dispensaţi de armată, când legea nu dă drept decât celor ce au fost sergenţi în armată?!*

Cu astfel de oameni socotesc liberalii că vor aplicà legile?

Cât pentru cei cu promisiuuea că vor fi numiţi gardieni la Ocnă, aceştia deocamdată pierd zilnic vremea pe drum şi aşteaptă să le vie ordinul de numire. Până atunci, se zice că au început să adune ouă şi se gândesc să ducă şi 2—3 miei ca plocon celui ce le-o aduce numirea.

Cel mai nenorocit este însă Gh. Dumitrescu, care i-a servit mai mult ca toţi. El le-a făcut *Casă de sfat, tineret liberal*, ne-a înjurat şi pe noi mai tare ca toţi şi după cum spune el, se putea ca liberalii să cadă la alegeri fără el şi, când colo, tocmai el a ajuns mai rău.

Se zice că i s'a retras chiar detaşarea şi că, acum se gândeşte să-şi cumpere o căruţă cu un cal să vândă sare prin sate. Căţea pentru legat sub căruţă îi dă Grigorescu, iar noi îi vom mai adăoga şi o tinichea.

Şi să se mai zică de liberali că nu sunt recunoscători!!

* * *

In numărul viitor promitem că vom arătà *cum s'a evaporat un milion lei*, pe care l-a dat defunctul I. G. Duca şi fostul său secretar general dela interne, D-l N. Budurăscu, ca ajutor oraşului Ocnele-Mari în 1928.

Să vedem, dacă şi atunci va mai aveà cineva curaj să mai ţină în capul comunii pe Gh. Grigorescu şi P. Stănescu.

* * *

Păuşeşti-Otăsău.

Electorii liberali dela comune, aleşi pe sprânceană odotă ce le-a venit partidul la putere au început prigoana contra funcţionarilor de ispravă puşi de naţ.-ţărăniştì.

Astfel cei doi liberali „lână'n lână bumbac gol“, dela P.-Otăsău, unul Lipie iar celălalt învăţătorul „Rupe afişe“ din aceiaşfi amilie, au intervenit să fie daţi afară doi oameni muncitori: cantonierul şi agentul sanitar din comună cu 3 ani vechime.

Cu cine i-a înlocuit? Cu un bătăuş căprar din Barcane, care se îndeletnicia cu ruperea afişelor noastre.

Anunţăm mai ales pe d-l învăţător E. să ştie că nu mai are unde fugi şi când o cădea în opoziţie, adică f. curând, îşi va merita purtarea.

* * *

Intrebăm pe D-l avocat Băcescu, om de legi şi actualmente prefect al judeţului Vâlcea, dacă nu socoteşte, că primarul Gh. Grigorescu şi secretarul P. Stănescu din com. Ocnele-Mari, trebuesc suspendaţi din demnităţile ce ocupă, până ce se *termină procesele penale şi civile ce au cu comuna* pentru abateri grave?!

Ii trimitem tot concursul pentru găsirea altor persoane.

* * *

Mai întrebăm Onoratul Minister de Justiţie, dacă a ajuns în posesia diplomei de licenţiat... în două clase primare a reintegratului director al arestului Ocnele-Mari, Nicu Vlădescu?

Dacă nu se aude, vom strigà mai tare, ca să se audă bine, să audă şi surzii.

Şcolare.

Intrebăm autorităţile şcolare, dece ţin atâţia învăţători şi învăţătoare la canelaria revizoratului? Ăsta e rostul lor? Se constată, că nici nu au toţi odată loc în cancelarie, aşa că se rânduesc la lucru. (Ce lucru o mai fi făcând atâţia oameni?).

Mai aflăm că la catedrele lor sunt puşi suplinitori plătiţi de Stat.

S'au mai înfiinţat de asemenea şi posturi de maestre, chiar şi la unele şcoli unde sunt învăţătoare şi posturile au fost încredinţate la femei protejate, cu 3-4 clase primare, să înveţe lucru pe elevele de cl. V, VI şi VII şi să-şi împodobească casele cu lucruri naţionale, lucrate gratis, ba şi plătite de Stat.

Şi, ci-că liberalii fac economii!!

* * *

Prin decizia No. 27.448 | 934 d. D. Nicolăescu instit. şi director al şcoalei primare din Bodeşti a fost înlocuit la direcţia şcoalei cu d. D. Borcan.

Primul superior în grad, nota f. bine la toate inspecţiile, cu domiciliul în comună, decorat, activ sub toate raporturile, al doilea întruneşte exact opusul acestor calităţi. Cum se explică deci numirea? D. Borcan este liberal şi de când regimul se află la cârmă are concediu trimestrial pentru negoţ de fructe.

Dar imposibil de înţeles este faptul că d-l Borcan a reuşit printr'o minune să-şi schimbe calificativele obţinute la inspecţii pe 6 ani dela 1926, pentru a fi înaintat la gradul I. Eu cred că această revenire s'a făcut în urma unei inspecţii în care d-sa a tratat lectura: „Care-i cea mai bună băutură“, domeniu în care este specializat. Şarpele când i se face de moarte iese la drum. Nu vom lăsa această nouă ilegalitate să se înfăptuiască pentru a completa neîntreruptul şir de ilegalităţi început la acest minister.

Dar org. liberală locală nu vede că se compromite? Sau nu mai are nimic de pierdut.

Vecin

ŞEDINŢA COMITETULUI EXECUTIV
al organizaţiei de Vâlcea, din 5 Martie 1934

Şedinţa Comitetului Executiv este deschisă la ora 2 d. m. de d-l preşedinte al organizaţiei de Vâlcea, d-l deputat Dinu Simian, care dă cuvântul d-l Iosif Andreescu, în calitate de preşedinte al comisiunii de anchetă, numită într'o şedinţă precedentă, pentru a cerceta unele învinuiri aduse Pr. Pătrăşcoiu. Face o expunere asupra rezultatului obţinut în urma investigaţiilor întreprinse şi conchide că nu sunt dovezi suficiente, pentru a stabili o culpă îutemeiată, în sarcina Pr. Pătrăşcoiu.

In urma acestui raport comitetul executiv, la cererea d-lui preşedinte al organizaţiei, d-l Dinu Simian, găseşte că Pr. Pătrăşcoiu, nu este pasibil de nici o sancţiune, iar d-l preşedinte, Dinu Simian, face atenţi pe toţi membrii comitetului, asupra procedeelor condamnabile ale adversarilor politici, cari utilizează totdeauna intriga şi calomnia, drept arme politice, deoarece nu sunt capabili de luptă pe faţă în mod cavaleresc şi local. D-sa face un călduros apel şi roagă cu insistenţă pe toţi luptătorii naţionali-ţărăniştì, să se ferească, cu multă prudenţă, de a se face ecoul calomniilor josnice, pornite din lagărul adversarilor politici, fiindcă cine colportează minciunile sfruntate şi calomnioase, nu dă dovadă de maturitate politică şi denotă o lipsă totală de criteriu just în cunoaşterea valorii morale, indiscutabilă, a celor mai vrednici luptători naţionali-ţărăniştì, animaţi de un profund spirit democratic, din organizaţia noastră.

D-sa arată, cu multă revoltă sufletească, cum unul, dintre exponenţii principali ai conducerii partidului liberal şi-a permis o insinuare tendenţioasă, chiar faţă de d-sa şi ne spune cum l-a avertizat, că în caz de repetiţie a insinuării, îl va sancţiona imediat şi drastic, aşa cum ştie d-sa, să aplice pedeapsa materială pe terenul de luptă, cu multă promptitudine şi cu efect fulgerător. Acest fapt a fost confirmat chiar în şedinţă de alţi membri martori. Unii dintre ei şi-au exprimat admiraţia lor, pentru procedeul d-lui preşedinte, care a ştiut să tranşeze chestiunea insinuării, cu atâta hotărire dârjă, încât adversarul politic a rămas năucit şi instantaneu a căzut într'o lamentabilă stare hipnotică cu manifestaţii ridicole, fiziologice şi pshice de groază, din cauza visului înfiorător şi urât al Lădeştilor, care îi revenea dureros în subconştientul curajoasei d-sale personalităţi.

După aceea d-l preşedinte a dat cuvântul d-lui Mihai Roşianu care deasemenea a pus în gardă pe cei prezenţi, asupra procedeului lipsit de cavalerism al adversarilor politici şi a rugat pe partizani să se ferească, de a se face agenţii purtători de ştiri calomnioase pornite cu răutate din cloaca adversarilor politici.

Duşmanii noştri politici şi ai naţiunii, îmbătrâniţi în spiritul autocratic, utilizează ca arme de luptă, totdeauna calomnia josnică, intriga revoltătoare şi brutalitatea abjectă. Aceste arme condamnabile nu sunt cunoscute în arsenalul de luptă demnă al democraţiei şi sunt instinctiv repudiate de sufletul cinstit al ţărănimii şi reprezentanţilor ei fireşti. Noi trebue să facem în acelaşi timp şi operă de moralizare şi culturalizare a masei ţărăneşti pentru ca lupta noastră pentru realizarea idealului economic şi politic al clasei ţărăneşti, să aibă o bază solidă şi durabilă. Lupta dusă de ani de zile de partidul naţional-ţărănesc a reuşit să schimbe până şi mentalitatea adversarilor noştri politici, în ceeace priveşte metoda de propagandă şi astfel sunt ocaziuni, când stăpânii, despoţi şi oligarhi ai poporului, ne supraliciteazà pe noi în faţa ţărănimii.

Insă aceşti pescuitori de situaţii sunt desigur negustori speculanţi şi nesinceri ai principiului democratic.

Domnul preşedinte, Dinu Simian face o expunere extrem de interesantă asupra evenimentelor politice recente.

D-sa ne spune că d-l Ioan Mihalache, iubitul nostru preşedinte al partidului naţional-ţărănesc, a elaborat statutele noi ale partidului, în care sunt prevăzute admirabile principii cu privire la reorganizarea partidului. D-sa face un elogiu călduros şi impresionant d-lui Ioan Mihalache, exponentul cel mai ideal şi firesc al revendicărilor democratice.

Arată că d-sa a fost printre primii şefi de organizaţie, cari au aplaudat cu înflăcărare şi au primit cu entuziasm nemăsurat, programul înţelept, expus de acea inteligenţă strălucită a partidului şi a ţării, domnul Ion Mihalache. Şi astfel congresul dela Câmpulung va rămâne în istoria democraţiei noastre, fundamentul acestui măreţ edificiu social.

D-l preşedinte, Dinu Simian arată că este animat în cel mai înalt grad de idealul democratic al partidului naţional-ţărănesc şi deaceea a luptat şi luptă cu toată dragostea şi puterea de sacrificiu moral şi material în slujba democraţiei adevărate. Trebue să îmbrăţişăm cu tot sufletul şi dragostea noastră revendicările ţărăneşti, pe cari trebue să le susţinem în mod sincer, pentru a le imprima cât mai curând, un caracter dinamic în lupta noastră pentru democraţie. In viaţa politică reuşeşte totdeauna, numai acela care pune în luptă, în afară de mult avânt entuziast şi multă sinceritate şi dragoste, pentru ridicarea păturii noastre ţărăneşti la un nivel mai înalt de viaţă culturală şi economică.

D-l preşedinte anunţă cu multă bucurie, ca un fapt împlinit, fuziunea dorită între partidul naţional-ţărănesc şi partidul ţărănesc de sub preşidenţia d-lui dr. Lupu. Apoi îşi exprimă satisfacţia de a vedea, că în organizaţia noastră de Vâlcea, domneşte spiritul de dragoste şi luptă pentru idealurile democraţiei şi că toţi membrii sunt strânşi legaţi şi de

BCU Cluj / Central University Library Cluj

perfect acord în jurul d-sale, pentru a face să triumfe cât mai curând, această sfântă ideologie în judeţul nostru şi a ridica cât mai sus prestigiul organizaţiei naţional-ţărănistă de Vâlcea.

Apoi ia cuvântul d-l dr. Roşescu, care îşi arată mulţumirea pentru felul academic în care a decurs şedinţa şi îndeamnă la unirea strânsă contra adversarilor politici.

D-l Iosif Andreescu îşi exprimă dorinţa, ca să se fixeze, într'o şedinţă viitoare, criteriile de selecţionare a valorilor vii din organizaţia noastră de Vâlcea, pe baza capacităţii intelectuale şi activităţii în propagandă şi pe baza prestigiului.

Domnul preşedinte, Dinu Simian spune că se va înfiinţa un cerc de studii, unde fiecare membru al organizaţiei, să dezvolte un subiect, cu interes imediat democratic, pentru a contribui la marile şi variatele probleme asupra idealurile noastre democratice.

Domnul profesor Guşetoiu vorbeşte în chestiunea ziarului nostru „Cercul" şi cere să îngrijim ca să fie cât mai mult răspândit şi citit de ţărani.

După ce mulţumeşte călduros tuturor membrilor pentru sentimentul datoriei de care sunt pătrunşi şi pentru spiritul de cordialitate de care sunt animaţi, d-l preşedinte Dinu Simian, declară şedinţa închisă la ora 6 d. m.

Democrat

Din cauzele crizei actuale.

S'a scris foarte multe asupra crizei de astăzi.

S'au cercetat cauzele; s'au căutat soluţiile.

Din tot ce s'a scris, se desprinde constatarea că pricina de căpătenie a crizei, actuale stă în supraproducţie.

Cei cari ştiu că şi 'n trecut au fost crize provocate de supraproducţie, dar că ele au durat cel mult câte 2-3 ani şi apoi s'au sfârşit, se întreabă de ce durează cea de astăzi atât de mult? Se întreabă, apoi, dacă se va termina şi asta ca cele din trecut, prin restabilirea echilibrului dintre cerere şi ofertă.

De ce durează atât de mult criza actuală?

— Fiindcă supraproducţia de astăzi se deosibeşte de cea din trecut prin întindere *şi* durată. *In trecut, supraproducţia se realiza numai în câmpul vieţi industriale, azi s'a realizat şi'n agricultură. Progresele tehnice au dat naştere după războiu maşinilor cari desfundă şi cultivă suprafeţe mari de pământ, cu braţe puţine.*

Din pricina utilizării acestor maşini, America de Nord şi de Sud, Australia şi Rusia, produc anual cantităţi de produse agricole mult mai mari de cât poate consuma omenirea. Producătorii agricoli, urmărind plasarea produselor, se concurează sălbatic, scad preţurile, îşi micşorează profitul şi sărăcesc. Cei cari nu utilizează maşinile şi nu îmbunătăţesc producţia (ţările din bazinul Dunărean) runt striviţi de concurenţa mondială şi aruncaţi în mizerie.

Puterea de consum a marei mase de agriculturi. scade sub nivelul strictului necesar şi din această pricină, industria şi comerţul reduc mereu stocurile de mărfuri. Scade astfel, profitul tuturor; se reduce capacitatea de consum şi acea de a face faţa obligaţiunilor de credit şi de impozit, a tuturor categoriilor de producători şi distribuitori de bunuri. Aşa se explică prăbuşirea creditului, scăderea veniturilor publice, şi agitaţia celor cari nu-şi mai găsesc loc de muncă.

Criza durează atâta timp cât va dura supraproducţia agricolă. Şi această supraproducţie va dura multă vreme, fiindcă agricultorii sunt prea numeroşi ca să se poată înţelege să'şi micşoreze producţia. Apoi ei nu sunt nici odată siguri că vor recolta ce au semănat.

Industriaşii, când constată că sunt prea multe mărfuri pe piaţă închid fabricile, ori reduc producţia până la nivelul consumaţiei şi astfel restabilesc echilibrul dintre cerere şi ofertă adică pun capăt crizei, ca să se explică de ce crizele din trecut ţineau numai 2-3 ani.

Agricultorii nu pot adopta de bună voe această atitudine. Ei având libertate să producă ce vor şi cât vor, *realizează supraproducţia cronică şi — ca urmare — criza continuă.*

Iată de ce, criza actuală este atât de lungă ca durată şi de întinsă ca consecinţe.

Printre economişti îşi face drum ideia ca autoritatea statelor să intervină pentru a restrânge libertatea producătorilor de a produce cât vor şi ce vor şi de a limita producţia la posibilităţile consumului. *De asemenea îşi face drum şi ideia unei răsplătiri mai echitabile a muncii spre a da posibilitate tuturor oamenilor să trăiască convenabil.*

In conferinţele economice mondiale s'au desbătut aceste idei. Nu s'a ajuns la un acord universal, cum era de dorit. De aceia, criza continuă.

Conducătorii fiecărui popor încearcă dirijarea producţiei şi a distribuţiei produselor, numai între hotarele ţărilor respective.

Cred, însă, că numai o reglementare universală a producţiei, va pune capăt crizei actuale. **Iosif Andreescu.**

D-l DINU SIMIAN

Preşed. Org. Naţ.-Ţărăniste şi deputat de Vâlcea

A luat cuvântul zilele trecute în parlament criticând legea administrativă liberală care duce la politicianizarea satelor nu la gospodărirea lor.

A criticat modificările aduse în alcătuirea comitetelor locale şi central de revizuire, modificări făcute cu scopul de a-şi plasa aci pe magistraţii liberali. Se ştie că aceste comitete de revizuire au restabilit în drepturi mai toate consiliile noastre dizolvate abuziv de prefecţii liberali.

La sfârşitul cuvântării a înfierat procedeurile şi năravurile liberale cari au rămas aceleaşi ca şi în trecut, ducând în mod firesc la vătămarea interesului general. Le-a spus că în viitor nu vor mai fi trataţi de noi cu exces de legalitate fiindcă boala lor este incurabilă. Ţăranii alegători au cerut să trateze pe liberali cu alte măsuri.

Acest discurs cât şi cel dela validări a fost elogios apreciat de ziare prin documentarea şi turnura lor clasică. Ne bucurăm de orice succes al D-lui D. Simian căci aceste succese vor fi mâine puse în folosul judeţului. **Cercul**

Din parlament

Legi financiare liberale cu bocluc

Când liberalii făgăduesc ceva trebuie înţeles că vor face tocmai pe dos. Aşa s'a întâmplat cu făgăduiala din alegeri că vor mai scădea dările îndată ce iau puterea. D-l ministru V. Slăvescu a depus spre a fi votată o lege de degrevare sau de scădere a impozitului global, dar d-l V. Magearu l-a prins cu mâţa 'n sac.

In adevăr legea adusă nu făcea altceva decât *înlocuia* impozitul global cu un altul numit *supra-cotă*, o simplă schimbare de nume cu tâlc.

Deosebirea între vechea lege şi cea nouă era că pe când *globalul* era plătit numai de cei mai bogaţi şi cu mai multe isvoare de venituri, noile *supracote* cădeau pe punga celor mulţi şi săracuţi.

Se scădeau dările pentru câteva mii de mari bogătaşi cu averi de multe milioane ca d-nii C. Neamţu, Tancred Constantinescu, Dinu Brătianu, etc. şi intrau să plătească scăderile lor vreo 700.000 de contribuabili, mai ales funcţionari cu lefuri dela 1500-6000 lunar şi ţărănimea fruntaşe dela sate.

După legile naţ.-ţărăniste cine avea un venit curat de 20.000 lei pe an nu plătea global, adică ţăranii, oamenii nevoiaşi şi micii funcţionari, pe când în legea liberală trebuie să plătească supra cotă toţi cari aveau venit dela 10.000 lei în sus, şi pentru fiecare venit câte 2% supra-cotă.

Aşadar se scădeau vreo 200 milioane bogaţilor ca să încaseze dela cei mici vreo 600 milioane. In loc să-i zică Ioana îi schimbă numele în Rada, dar această Radă făcea cu ochiul numai bogaţilor.

Atacat şi strâns cu uşa ministrul liberal a declarat în parlament că 100-200 lei pe an nu însemnează o dare prea mare. A fost râs şi veselie!

De frică că ţăraniştii îi dau în stambă, ministrul liberal a mai amânat legea şi cu câţiva tovarăşi de lucru s'au apucat s'o mai dreagă aşa ca să nu iese dările mai mari ca cele stabilite de naţ.-ţărănişti. Să vedem.

Iată socoteala:

Din totalul de 3 milioane de ţărani, numai 150.000 plăteau impozit global fiindcă aveau venituri mai mari de 20.000 lei pe an. Restul de 2.850.000 ţărani nu plăteau global.

La noul impozit de 2% numit *supracotă* şi cerut dela toţi locuitorii cu venit de 10.000 lei pe an, trebuiau să intre cel puţin 1 milion de ţărani, muncitori şi mici funcţionari, dela gura cărora trebuia să rupă 1 miliard de lei.

Pentru negustori şi fabricanţi au scăzut la cifra de afaceri 1% către comună şi 1% către stat, dar le-au furat cu mâna cealaltă adăogându-le supra-cota de 2% şi lor.

Singurii uşuraţi sunt oamenii băncilor liberale, *câteva mii*, cum s'a arătat mai sus.

Anul trecut s'a încasat dela global 726 milioane plătit dela bogaţi. Anul ce vine trebuia să aducă noul impozit 1 miliard încasat însă dela cei mulţi şi cu venituri de azi pe mâine.

Iată la ce se reduce marea legiuire liberală, la o simplă şiretenie: scăderea pentru câţiva bogătaşi cu averea în bani, *nicio scădere pentru comerţ şi industria mare, apăsare pentru muncitori, funcţionari şi ţărani. Mai vreţi şi altele?* Le vor da ei. Noroc că avem un grup de 40 deputaţi naţ. ţărănişti, elita ţării cari vor ţine în strună pe guvern şi majoritarii incapacităţii.

D.

Un fruntaş liberal în propagandă de răsturnarea guvernului în 1933 vorbea astfel unor cetăţeni în sala Adreani din R.-Vâlcea:

„Domnilor, în împrejurările de faţă se cade s'avem o singură grijă, grija viitorului, la care gândindu-ne serios, temeinic, să facem toate sforţările ca să îndepărtăm dela cârma ţării partidul naţ.-ţărănesc.

Venind noi la putere, punem ordine în finanţele statului reducem cheltuelile etc....

— Bravo! Aşa este! (cei de faţă aplaudau în ropote).

Doi ţărani dela munte verbeau de-ale lor într'un colţ. Unul rămăsese în urmă cu aplauzele şi uitându-se împrejur să nu-i facă cineva vreo muştrare începu să bată cât putea din palme şi el: Bravo! aşa este?.

Apoi întorcându-se către vecinul său: „Ce zise mă?".

* * *

Altădată un candidat averescan spunea:

— „Domnilor aţi observat că decăteori vine tata Averescu la putere, plouă şi se fac bucatele".

— Un ţăran din sală întrerupe: „Bine dar pe la noi plouă prea mult şi s'au rupt podurile".

* * *

Inainte de a veni la guvern d. Iorga nu vorbise de 15 ani cu d. Cuza fostul său prieten politic din tinereţe, fiind supăraţi pe chestia evreiască.

La convocarea parlamentului se întâlnesc amândoi pe scările Camerii, d. Iorga coborînd iar d. Cuza suind.

— „Ce mai faci Cuzo, dragă", îndrăzni d. Iorga să lege vorbă cu prietenul său pe care voia să-l facă preşedinte de vârstă al camerii.

— „Bine amice Iorga, eu urc şi tu cobori!".

Şi'n adevăr mult a coborît în aprecierea tuturor d. Iorga în timpul guvernării sale de neplăcută amintire.

* * *

641-34 — Tipografia „GUTENBERG", Râmnicu-Vâlcea, Str. G-ral Praporgescu